

Vestida de nit

Pinto les notes d'una havanera blava com l'aigua d'un mar antic.

Blanca d'escuma dolça com l'aire, gris de gavina daurada d'imatges vestida de nit

Miro el paisatge cerco paraules que omplin els versos sense neguit. Els pins m'abracen , sento com callen, el vent s'emporta tot l'horitzó.

Si pugues fer-me escata i amagar-me a la platja per sentir sons i tardes del passat, d'aquest mon d'enyorança amor i calma perfumat de lluna , foc i rom.

Els vells em parlen plens de tendresa d'hores viscudes amb emoció, joves encara, forts i valents, prínceps de xarxa, herois de tempesta amics del bon temps.

Els ulls inventen noves històries vaixells que tornem d'un lloc de sol, porten tonades enamorades dones i pàtries , veles i flors.

Si pugues enfilar-me a l'onada més alta i guarnir palmeres el record, escampant amb canyella totes les cales i amb petxines fer-li un bressol.

